

Ramon, estimat amic, no sé on ets, però sí sé que ens pots escoltar. El teu pas per aquesta vida ha omplert als qui t'envoltaven i ens has unit amb un noble lligam. Com sempre, com ha estat el teu tarannà, ple d'ansies, ens has deixat molt aviat. Massa aviat, esperonat per la recerca del començament d'una pau eterna, com a continuació d'aquella pau que tan bé coneixies com estadant al Noguera.

Tot el Noguera, des del casal, aixopluc d'exquisida cordialitat, fins a l'arbreda del bosc, patirà la teva absència i se sentirà orfe de devoció. Com tots nosaltres que hem perdut la presència d'un amic que ens estimava i se sentia joïós amb la nostra companyia. I no ho dissimulava quan ens obria, com un gran senyor, un gran home, senzill àdhuc, el portal de casa seva amb els seus passos calmosos i acompassats.

Has tingut massa pressa per trobar la calma, la serenor d'un començament inextricable des d'on, et demanem, que mantinguis i vetllis, patriarcalment, la continuació de tota la teva obra, de la teva tasca amiga i entranyable que ens ha d'acompanyar dintre i lluny de Viladrau, on hi reposes, sota els estels i la mirada vigilant de la muntanya.

ALEXANDRE NOVELLAS
Viladrau 25 d'octubre 1990

